

ЗАГАЛЬНИЙ ВИГЛЯД УЗАГАЛЬНЕНО-ОБОРОТНИХ ОПЕРАТОРІВ У БАНАХОВИХ ПРОСТОРАХ

В. П. Журавльов

Житомир. нац. агрокол. у-т
бульвар Старий, 7, Житомир, 10008, Україна
e-mail: vfz2008@ukr.net

We prove theorems on a general form of generalized invertible operators on Banach spaces in the case where the operators are topologically Noetherian or topologically Fredholm. These theorems generalize the well-known theorems of S. M. Nikol'sky on a general form of a Fredholm operator and of F. V. Atkinson on a general form of a Noetherian operator on a function spaces.

Доказаны теоремы об общем виде обобщенно-обратимых операторов в банаховых пространствах, которые являются топологически нетеровыми, топологически фредгольмовыми. Эти теоремы обобщают известные теоремы С. М. Никольского об общем виде фредгольмовых операторов и Ф. В. Аткинсона об общем виде нетеровых операторов в функциональных пространствах.

Дослідження не скрізь розв'язних операторних рівнянь $Lx = f$ та крайових задач для них у банахових просторах залежить від можливості встановлення умов існування та побудови їх загальних розв'язків за допомогою узагальнено-обернених операторів L^{-} . У роботі [1, с. 139] наведено необхідні та достатні умови узагальненої оборотності лінійних обмежених операторів.

Спосіб побудови узагальнено-обернених операторів до фредгольмових за допомогою так званої конструкції Е. Шмідта [2, с. 339] є відомим. Клас узагальнено-обернутих операторів, які є фредгольмовими, описує теорема, відома як теорема С. М. Нікольського [3]. За цією теоремою лінійний обмежений фредгольмовий оператор, який діє у лінійних нормованих просторах, подається у вигляді суми неперервно оборотного та скінченновимірного операторів. Ф. С. Алієв [4], а пізніше А. G. Ramm [5] узагальнили теорему С. М. Нікольського на випадок замкнених операторів. Теорему, що узагальнює теорему С. М. Нікольського на випадок узагальнено-обернутих операторів, які є нетеровими, довів Ф. В. Аткинсон [6]. За цією теоремою будь-який нетеровий оператор можна подати у вигляді суми односторонньо оберненого та скінченновимірного операторів.

Постановка задачі. Нехай L — лінійний обмежений оператор, який діє з банахового простору B_1 у банаховий простір B_2 , ядро $N(L)$ та образ $R(L)$ якого доповнювальні підпросторами X_L та Y_L у просторах B_1 та B_2 відповідно. Це означає, що оператор L є узагальнено-оберненим [1].

Позначимо $\dim N(L) = \mu$, $\dim N(L^*) = \nu$, де μ та ν — додатні цілі числа або нескінченність. Залежно від значень μ та ν розрізняють узагальнено-обертні оператори таких класів: фредгольмові ($\mu = \nu < \infty$) [7], нетерові ($\mu \neq \nu, \mu < \infty, \nu < \infty$) [8], n -нормальні ($\mu < \infty, \nu = \infty$) з доповнювальним образом $R(L)$ [9], d -нормальні ($\mu = \infty, \nu < \infty$) з доповнювальним ядром $N(L)$ [9], топологічно фредгольмові ($\mu = \infty, \nu = \infty, N(L) \cong Y_L$) [10], звідно оборотні ($\mu = \infty, \nu = \infty$), якщо оператор діє з

банахового простору \mathbf{B} у \mathbf{B} [11], топологічно нетерові ($\mu = \infty, \nu = \infty$) [10].

У цій роботі ми доведемо теореми про загальний вигляд узагальнено-оборотних операторів у банахових просторах, які є топологічно фредгольмовими та топологічно нетеровими.

Попередні відомості. Нехай $L : \mathbf{B}_1 \rightarrow \mathbf{B}_2$ — лінійний узагальнено-оборотний оператор. Це означає, що існують обмежені проектори [12] $\mathcal{P}_{N(L)} : \mathbf{B}_1 \rightarrow N(L)$ та $\mathcal{P}_{Y_L} : \mathbf{B}_2 \rightarrow Y_L$, які індукують розбиття \mathbf{B}_1 та \mathbf{B}_2 у прямі топологічні суми

$$\mathbf{B}_1 = N(L) \oplus X_L, \quad (1)$$

$$\mathbf{B}_2 = Y_L \oplus R(L)$$

замкнених підпросторів $N(L)$ та X_L і Y_L та $R(L)$. У подальшому клас лінійних обмежених узагальнено-оборотних операторів, які діють з банахового простору \mathbf{B}_1 у банаховий простір \mathbf{B}_2 , будемо позначати $\mathbf{GI}(\mathbf{B}_1, \mathbf{B}_2)$.

Для підпросторів $N(L)$ та Y_L розглянемо три випадки [13]:

1. Підпростір $N(L)$ лінійно ізоморфний доповнювальному в Y_L підпростору Y_1 , $N(L) \cong Y_1 \subset Y_L$.

Це означає, що існують лінійний обмежений оборотний оператор $J_1 : N(L) \rightarrow Y_1$ такий, що $J_1 N(L) = Y_1$, $J_1^{-1} Y_1 = N(L)$, і обмежений проектор $\mathcal{P}_{Y_1} : \mathbf{B}_2 \rightarrow \mathbf{B}_2$, який розбиває підпростір Y_L у пряму топологічну суму замкнених підпросторів

$$Y_L = Y_1 \oplus Y_2, \quad (2)$$

де $Y_1 = \mathcal{P}_{Y_1} \mathbf{B}_2$, $Y_2 = \mathcal{P}_{Y_2} \mathbf{B}_2$, $\mathcal{P}_{Y_2} = (\mathcal{P}_{Y_L} - \mathcal{P}_{Y_1})$ — обмежений проектор.

2. Підпростір Y_L лінійно ізоморфний доповнювальному в $N(L)$ підпростору $N_1(L)$, $Y_L \cong N_1(L) \supset N(L)$.

У цьому випадку існують лінійний обмежений оборотний оператор $J_2 : N_1(L) \rightarrow Y_L$ такий, що $J_2 N_1(L) = Y_L$, $J_2^{-1} Y_L = N_1(L)$, і обмежений проектор $\mathcal{P}_{N_1(L)} : \mathbf{B}_1 \rightarrow \mathbf{B}_1$, що розбиває підпростір $N(L)$ у пряму топологічну суму замкнених підпросторів

$$N(L) = N_1(L) \oplus N_2(L),$$

де $N_1(L) = \mathcal{P}_{N_1(L)} \mathbf{B}_1$, $N_2(L) = \mathcal{P}_{N_2(L)} \mathbf{B}_1$, $\mathcal{P}_{N_2(L)} = \mathcal{P}_{N(L)} - \mathcal{P}_{N_1(L)}$ — обмежений проектор.

3. Нуль-простір $N(L)$ лінійно ізоморфний підпростору Y_L , $N(L) \cong Y_L$.

У цьому випадку існує лінійний обмежений оборотний оператор $J_3 : N(L) \rightarrow Y_L$ такий, що $J_3 N(L) = Y_L$, $J_3^{-1} Y_L = N(L)$, тобто оператор J_3 встановлює взаємно однозначну відповідність між елементами нуль-простору $N(L)$ та Y_L .

Продовжуючи нулем оператори J_1 та J_3 на підпросторі X_L , а оператор J_2 на підпросторі $X_L \oplus N_2(L)$, позначимо розширення операторів J_i , $i = 1, 2, 3$, на простір \mathbf{B}_1 через $\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} : \mathbf{B}_1 \rightarrow Y_1 \subseteq Y$. Аналогічно, продовжуючи нулем оператор J_1^{-1} на підпросторі $Y_2 \oplus R(L)$, а оператори J_2^{-1} , J_3^{-1} на підпросторі $R(L)$, позначимо розширення операторів J_i^{-1} , $i = 1, 2, 3$, на простір \mathbf{B}_2 через $\overline{\mathcal{P}}_{N_1(L)} : \mathbf{B}_2 \rightarrow N_1(L) \subseteq N(L)$. У випадку 3 $Y_1 \equiv Y$, $N_1(L) \equiv N(L)$ і тому $\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} \equiv \overline{\mathcal{P}}_Y$, $\overline{\mathcal{P}}_{N_1(L)} \equiv \overline{\mathcal{P}}_{N(L)}$.

Лема 1 [13]. Нехай $L \in \mathbf{GI}(\mathbf{B}_1, \mathbf{B}_2)$ — топологічно нетеровий оператор і виконується одна з умов 1 або 2. Тоді оператор $\bar{L} = L + \bar{\mathcal{P}}_{Y_1}$ має обмежений обернений

$$\bar{L}_{l,r}^{-1} = \begin{cases} (L + \bar{\mathcal{P}}_{Y_1})_l^{-1} - \text{лівий, якщо } N(L) \cong Y_1 \subset Y_L, \\ (L + \bar{\mathcal{P}}_{Y_L})_r^{-1} - \text{правий, якщо } N(L) \supset N_1(L) \cong Y_L. \end{cases}$$

Загальний вигляд односторонньо обернених операторів \bar{L}_{l_0, r_0}^{-1} дається формулою

$$\bar{L}_{l_0, r_0}^{-1} = \begin{cases} \bar{L}_l^{-1}(I_{\mathbf{B}_2} - \tilde{\mathcal{P}}_{Y_2}) - \text{лівий, якщо } N(L) \cong Y_1 \subset Y_L, \\ (I_{\mathbf{B}_1} - \tilde{\mathcal{P}}_{N_2(L)})\bar{L}_r^{-1} - \text{правий, якщо } N(L) \supset N_1(L) \cong Y_L, \end{cases}$$

де $\tilde{\mathcal{P}}_{N_2(L)} : \mathbf{B}_1 \rightarrow N_2(L)$ і $\tilde{\mathcal{P}}_{Y_2} : \mathbf{B}_2 \rightarrow Y_2$ — довільні нескінченновимірні обмежені проектиори.

Наслідок 1. Якщо $L \in \mathbf{GI}(\mathbf{B}_1, \mathbf{B}_2)$ — n -нормальний оператор, то оператор $\bar{L} = L + \bar{\mathcal{P}}_{Y_1}$ має обмежений лівий обернений

$$\bar{L}_l^{-1} = (L + \bar{\mathcal{P}}_{Y_1})_l^{-1}.$$

Дійсно, оскільки нуль-простір $N(L)$ є скінченновимірним, а підпростір Y_L — нескінченновимірним, то $N(L)$ ізоморфний скінченновимірному підпростору $Y_1 \subset Y_L$. Таким чином, виконується умова $N(L) \cong Y_1 \subset Y_L$ леми 1. Отже, оператор \bar{L} має обмежений лівий обернений оператор \bar{L}_l^{-1} .

Наслідок 2. Якщо $L \in \mathbf{GI}(\mathbf{B}_1, \mathbf{B}_2)$ — лінійний обмежений d -нормальний оператор, то оператор $\bar{L} = L + \bar{\mathcal{P}}_{Y_L}$ має обмежений правий обернений

$$\bar{L}_r^{-1} = (L + \bar{\mathcal{P}}_{Y_L})_r^{-1}.$$

Дійсно, оскільки нуль-простір Y_L є скінченновимірним, а підпростір $N(L)$ — нескінченновимірним, то Y_L ізоморфний скінченновимірному підпростору $N_1(L) \subset N(L)$. Таким чином, виконується умова $N(L) \supset N_1(L) \cong Y_L$ леми 1. Отже, оператор \bar{L} має обмежений правий обернений оператор \bar{L}_r^{-1} .

Зауваження 1. Якщо оператор $L \in \mathbf{GI}(\mathbf{B}_1, \mathbf{B}_2)$ є нетеровим ($\text{ind } L \neq 0, \mu \neq \nu, \mu < \infty, \nu < \infty$), то лема 1 переходить у лему 3.4 [14, с. 66].

Зауваження 2. У гільбертових просторах узагальнена оборотність оператора еквівалентна його нормальної розв'язності. Крім того, у гільбертовому просторі будь-який підпростір є доповнювальним. Тому у гільбертових просторах лема 1 справджується для лінійних обмежених нормально розв'язних операторів. При цьому $\bar{\mathcal{P}}_{Y_L} = \bar{P}_{N(L^*)}$, де $\bar{P}_{N(L^*)}$ — ортопроектор на нуль-простір $N(L^*)$ оператора L^* , який є спряженим до оператора L і, відповідно, $\bar{\mathcal{P}}_{Y_L} = \bar{P}_{N(L^*)}$.

Для топологічно фредгольмових операторів маємо твердження, яке узагальнює відому лему Е. Шмідта для фредгольмових операторів.

Лема 2. Нехай $L \in \mathbf{GI}(\mathbf{B}_1, \mathbf{B}_2)$ — топологічно фредгольмовий оператор. Тоді оператор $\bar{L} = L + \bar{\mathcal{P}}_{Y_L}$ має обмежений обернений \bar{L}^{-1} .

Дійсно, якщо оператор $L \in \mathbf{GI}(\mathbf{B}_1, \mathbf{B}_2)$ є топологічно фредгольмовим, то підпростір $N(L)$ ізоморфний підпростору Y_L . У цьому випадку $\bar{\mathcal{P}}_{Y_L} \equiv 0$ і $\bar{\mathcal{P}}_{N_2(L)} \equiv 0$. Отже, нуль-простір оператора

\bar{L} нульовий, $N(\bar{L}) = \{0\}$, а образ $R(\bar{L})$ оператора \bar{L} збігається з усім банаховим простором \mathbf{B}_2 . Таким чином, існують і лівий \bar{L}_l^{-1} , і правий \bar{L}_r^{-1} обернені оператори до оператора \bar{L} . Отже, існує єдиний обмежений обернений оператор \bar{L}^{-1} до оператора \bar{L} .

При розгляді топологічно фредгольмових операторів у гільбертових просторах лема 2 залишається справедливою, проте завдяки особливій геометрії гільбертових просторів виникає ряд нюансів, які ми і розглянемо.

Нехай $L: \mathbf{H}_1 \rightarrow \mathbf{H}_2$ — лінійний обмежений топологічно фредгольмовий оператор, який діє з гільбертового простору \mathbf{H}_1 у гільбертовий простір \mathbf{H}_2 , і $\dim N(L) = \infty$, $\dim N(L^*) = \infty$. Тоді підпростір $N(L)$ лінійно ізоморфний $N(L^*)$.

Внаслідок доповнювальності у гільбертовому просторі будь-якої замкненої множини будь-який топологічно фредгольмовий оператор є нормально розв'язним. Тому з леми 2 випливає такий наслідок.

Наслідок 3. *Нехай $L: \mathbf{H}_1 \rightarrow \mathbf{H}_2$ — нормально розв'язний оператор, $\dim N(L) = \infty$, $\dim N(L^*) = \infty$, ядро $N(L)$ ізоморфне ядру $N(L^*)$. Тоді оператор $\bar{L} = L + \bar{P}_{N(L^*)}$ має обмежений обернений.*

Нехай, крім того, гільбертові простори \mathbf{H}_1 та \mathbf{H}_2 сепарабельні, $L: \mathbf{H}_1 \rightarrow \mathbf{H}_2$ — лінійний обмежений нормально розв'язний оператор і $\dim N(L) = \infty$, $\dim N(L^*) = \infty$. Оскільки оператор L є лінійним і обмеженим, а отже, замкненим, то підпростори $N(L)$ і $N(L^*)$ замкнені і сепарабельні. Отже, $N(L)$ та $N(L^*)$ ізометрично ізоморфні як нескінченновимірні сепарабельні гільбертові простори [15, с. 238].

Таким чином, будь-який нормально розв'язний оператор, який діє у сепарабельних гільбертових просторах, є топологічно фредгольмовим.

У цьому випадку в лемі 2 вимога ізоморфності підпросторів $N(L)$ та $N(L^*)$ автоматично виконується і з неї випливає такий наслідок.

Наслідок 4. *Нехай L — нормально розв'язний оператор, який діє з сепарабельного гільбертового простору \mathbf{H}_1 у сепарабельний гільбертовий простір \mathbf{H}_2 . Тоді оператор $\bar{L} = L + \bar{P}_{N(L^*)}$ має обмежений обернений.*

Зауваження 3. У випадку, коли $L: \mathbf{B} \rightarrow \mathbf{B}$,

$$\mathbf{B} = N(L) \oplus R(L),$$

лема 2 переходить у відому лему для звідно оборотних операторів [11, с. 28].

Зауваження 4. Якщо оператор L є фредгольмовим ($\text{ind } L = 0, \mu = \nu \neq \infty$), то лема 2 переходить у відому лему Е. Шмідта [2, с. 340].

Основний результат. Розглянемо деякі співвідношення, що пов'язують проектори $\mathcal{P}_{N(L)}$, \mathcal{P}_{Y_L} , лінійні оператори $\bar{\mathcal{P}}_{N_1(L)}$, $\bar{\mathcal{P}}_{Y_1}$ та лінійні обмежені оператори $\bar{L}_{l,r}^{-1}$.

Лема 3. *Проектори $\mathcal{P}_{N(L)}: \mathbf{B}_1 \rightarrow N(L)$, $\mathcal{P}_{Y_L}: \mathbf{B}_2 \rightarrow Y_L$ і оператори $\bar{\mathcal{P}}_{N_1(L)}: \mathbf{B}_2 \rightarrow N_1(L)$, $\bar{\mathcal{P}}_{Y_1}: \mathbf{B}_1 \rightarrow Y_1$ задовольняють такі співвідношення:*

$$(a_1) \mathcal{P}_{Y_L} \bar{\mathcal{P}}_{Y_1} = \bar{\mathcal{P}}_{Y_1} \mathcal{P}_{N(L)} = \bar{\mathcal{P}}_{Y_1},$$

$$(a_2) \mathcal{P}_{N(L)} \bar{\mathcal{P}}_{N_1(L)} = \bar{\mathcal{P}}_{N_1(L)} \mathcal{P}_{Y_L} = \bar{\mathcal{P}}_{N_1(L)},$$

$$(a_3) \bar{\mathcal{P}}_{Y_1} \bar{\mathcal{P}}_{N_1(L)} = \mathcal{P}_{Y_1},$$

$$(a_4) \bar{\mathcal{P}}_{N_1(L)} \bar{\mathcal{P}}_{Y_1} = \mathcal{P}_{N_1(L)}.$$

Доведення. Встановимо, наприклад, співвідношення (a_1) .

Нехай $x \in \mathbf{B}_1$. Тоді, з одного боку, $\bar{\mathcal{P}}_{Y_1} x \in Y_1 \subseteq Y_L$ для будь-якого $x \in \mathbf{B}_1$, звідки $\mathcal{P}_{Y_L} \bar{\mathcal{P}}_{Y_1} x = \bar{\mathcal{P}}_{Y_1} x$, оскільки $\mathcal{P}_{Y_L} Y_L = Y_L$. Отже, $\mathcal{P}_{Y_L} \bar{\mathcal{P}}_{Y_1} = \bar{\mathcal{P}}_{Y_1}$.

З іншого боку, $\mathcal{P}_{N(L)}x \in N(L) \subset \mathbf{B}_1$ для будь-якого $x \in \mathbf{B}_1$, звідки $\overline{\mathcal{P}}_{Y_1}\mathcal{P}_{N(L)}x = \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}x$ за означенням оператора \mathcal{P}_{Y_1} . Отже, $\overline{\mathcal{P}}_{Y_1}\mathcal{P}_{N(L)} = \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}$.

Таким чином,

$$\mathcal{P}_{Y_L}\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} = \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}\mathcal{P}_{N(L)} = \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}.$$

Інші співвідношення доводяться аналогічно.

Лема 4. Оператор $\overline{L}_{l,r}^{-1}$ задовольняє співвідношення

$$\begin{aligned}\overline{L}_{l,r}^{-1}\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} &= \mathcal{P}_{N(L)}, \\ \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}\overline{L}_{l,r}^{-1} &= \mathcal{P}_{Y_1}.\end{aligned}\tag{3}$$

Доведення. Нехай для визначеності підпростір $N(L)$ ізоморфний підпростору $Y_1 \subset Y_L \subset \mathbf{B}_2$. Тоді $\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} \equiv \overline{\mathcal{P}}_{Y_L}$, існує лівий обернений оператор \overline{L}_l^{-1} і виконуються співвідношення [1]

$$\begin{aligned}\overline{L}_l^{-1}\overline{L} &= I_{\mathbf{B}_1}, \\ \overline{L}\overline{L}_l^{-1} &= I_{\mathbf{B}_2} - \mathcal{P}_{Y_2},\end{aligned}$$

де $I_{\mathbf{B}_1}, I_{\mathbf{B}_2}$ — тотожні оператори, відповідно, у просторах \mathbf{B}_1 та \mathbf{B}_2 , $\mathcal{P}_{Y_2} = \mathcal{P}_{Y_L} - \mathcal{P}_{Y_1}$ — обмежений проектор.

Оскільки $L\mathcal{P}_{N(L)} = 0$ та $\mathcal{P}_{Y_2}\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} = 0$ і за співвідношенням (а₁) леми 3 $\overline{\mathcal{P}}_{Y_1}\mathcal{P}_{N(L)} = \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}$, то, застосувавши оператор \overline{L} зліва до першого зі співвідношень (3), отримуємо тотожність

$$\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} = (I_{\mathbf{B}_2} - \mathcal{P}_{Y_2})\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} = \overline{L}\overline{L}_l^{-1}\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} \equiv \overline{L}\mathcal{P}_{N(L)} = L\mathcal{P}_{N(L)} + \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}\mathcal{P}_{N(L)} = \overline{\mathcal{P}}_{Y_1},$$

з якої маємо перше співвідношення з (3).

Оскільки за співвідношенням (а₁) леми 3 $\mathcal{P}_{Y_L}\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} = \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}$ та $\mathcal{P}_{Y_L}L = 0$, то застосувавши оператор \overline{L} справа до другого зі співвідношень (3), отримуємо тотожність

$$\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} = \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}\overline{L}_l^{-1}\overline{L} \equiv \mathcal{P}_{Y_L}\overline{L} = \mathcal{P}_{Y_L}L + \mathcal{P}_{Y_L}\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} = \overline{\mathcal{P}}_{Y_1},$$

яка доводить друге співвідношення з (3).

Для випадку, коли підпростір Y_L ізоморфний підпростору $N_1(L) \subset N(L) \subset \mathbf{B}_1$ та існує правий обернений оператор \overline{L}_r^{-1} , лема доводиться аналогічно.

Лема 5. Оператор $\overline{L}_{l,r}^{-1}$ задовольняє співвідношення

$$\mathcal{P}_{N(L)}\overline{L}_{l,r}^{-1} = \overline{\mathcal{P}}_{N_1(L)},\tag{4}$$

$$L\overline{L}_{l,r}^{-1} = I_{\mathbf{B}_2} - \mathcal{P}_{Y_L},\tag{5}$$

$$\overline{L}_{l,r}^{-1}\mathcal{P}_{Y_L} = \overline{\mathcal{P}}_{N_1(L)},\tag{6}$$

$$\overline{L}_{l,r}^{-1}L = I_{\mathbf{B}_1} - \mathcal{P}_{N(L)}.\tag{7}$$

Доведення. Нехай для визначеності нуль-простір $N(L)$ ізоморфний підпростору $Y_1 \subset Y_L$. Тоді $\overline{\mathcal{P}}_{N_1(L)} = \overline{\mathcal{P}}_{N(L)}$ і за лемою 1 існує лівий обернений оператор \overline{L}_l^{-1} , який задовольняє співвідношення [1]

$$\overline{L}\overline{L}_l^{-1} = I_{\mathbf{B}_2} - \mathcal{P}_{Y_2},$$

$$\overline{L}_l^{-1}\overline{L} = I_{\mathbf{B}_1},$$

де $\mathcal{P}_{Y_2} = \mathcal{P}_{Y_L} - \mathcal{P}_{Y_1}$ — обмежений проектор.

Оскільки $\overline{\mathcal{P}}_{N_1(L)} = \overline{\mathcal{P}}_{N(L)}$, то за лемою 3 $\overline{\mathcal{P}}_{N(L)}\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} = \mathcal{P}_{N(L)}$. Застосувавши справа оператор $L + \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}$ до обох частин рівності (4) та врахувавши, що $\overline{\mathcal{P}}_{N(L)}L = 0$, отримуємо тотожність

$$\mathcal{P}_{N(L)} = \mathcal{P}_{N(L)}\overline{L}_l^{-1}\overline{L} \equiv \overline{\mathcal{P}}_{N(L)}(L + \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}) = \overline{\mathcal{P}}_{N(L)}L + \overline{\mathcal{P}}_{N(L)}\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} = \mathcal{P}_{N(L)},$$

яка доводить це співвідношення.

Оскільки за лемою 3 $\mathcal{P}_{Y_L}\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} = \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}$, а $\mathcal{P}_{Y_L}Lx = 0$, то, застосувавши справа оператор $L + \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}$ до обох частин рівності (5), отримуємо тотожність

$$\begin{aligned} L &= L\overline{L}_l^{-1}\overline{L} \equiv (I_{\mathbf{B}_2} - \mathcal{P}_{Y_L})(L + \overline{\mathcal{P}}_{Y_1}) = \\ &= L + \overline{\mathcal{P}}_{Y_1} - \mathcal{P}_{Y_L}L - \mathcal{P}_{Y_L}\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} = L + \overline{\mathcal{P}}_{Y_1} - \overline{\mathcal{P}}_{Y_1} = L, \end{aligned}$$

яка доводить це співвідношення

Оскільки, $\mathcal{P}_{Y_L}^2 = \mathcal{P}_{Y_L}$ і $L\overline{\mathcal{P}}_{N(L)} = 0$, то, застосувавши зліва оператор L до обох частин рівності (6) і використавши співвідношення (5), отримуємо тотожність

$$0 = (I_{\mathbf{B}_2} - \mathcal{P}_{Y_L})\mathcal{P}_{Y_L} = L\overline{L}_l^{-1}\mathcal{P}_{Y_L} \equiv L\overline{\mathcal{P}}_{N(L)} = 0,$$

яка доводить рівність (6).

Застосувавши справа оператор \overline{L}_l^{-1} до обох частин рівності (7) і використавши рівності (4)–(6), отримуємо тотожність

$$\begin{aligned} \overline{L}_l^{-1} - \overline{\mathcal{P}}_{N(L)} &= \overline{L}_l^{-1}I_{\mathbf{B}_2} - \overline{L}_l^{-1}\mathcal{P}_{Y_L} = \overline{L}_l^{-1}L\overline{L}_l^{-1} \equiv (I_{\mathbf{B}_1} - \mathcal{P}_{N(L)})\overline{L}_l^{-1} = \\ &= I_{\mathbf{B}_1}\overline{L}_l^{-1} - \mathcal{P}_{N(L)}\overline{L}_l^{-1} = \overline{L}_l^{-1} - \overline{\mathcal{P}}_{N(L)}, \end{aligned}$$

яка доводить це співвідношення.

Для випадку, коли підпростір Y_L лінійно ізоморфний доповнювальному в $N(L)$ підпростору $N_1(L)$, $Y_L \cong N_1(L) \supset N(L)$, лема доводиться аналогічно.

Лему доведено.

Зауваження 5. Якщо оператор L є топологічно фредгольмовим, то $\overline{\mathcal{P}}_{N_1(L)} \equiv \overline{\mathcal{P}}_{N(L)}$, $\mathcal{P}_{Y_1} \equiv \mathcal{P}_{Y_L}$, $\overline{L}_{l,r}^{-1} = \overline{L}^{-1}$ і леми 3–5 будуть справедливими.

Використовуючи леми 3–5, доведемо теорему про загальний вигляд топологічно нетерових операторів у банахових просторах.

Теорема 1. Нехай $L \in \mathbf{GI}(\mathbf{B}_1, \mathbf{B}_2)$ — лінійний обмежений оператор. Для того щоб оператор $L: \mathbf{B}_1 \rightarrow \mathbf{B}_2$ був топологічно нетеровим з нуль-простором $N(L)$, ізоморфним

підпростору $Y_1 \subset Y_L$ (з підпростором Y_L , ізоморфним підпростору $N_1(L) \subset N(L)$), необхідно і достатньо, щоб існували обмежений оператор $U: \mathbf{B}_2 \rightarrow \mathbf{B}_1$, обмежений проєктор $\mathcal{P}_{Y_1}: Y_L \rightarrow Y_1$ (обмежений проєктор $\mathcal{P}_{N_1(L)}: N(L) \rightarrow N_1(L)$), нескінченновимірні обмежені проєктори $K_1: \mathbf{B}_1 \rightarrow \mathbf{B}_1$, $K_2: \mathbf{B}_2 \rightarrow \mathbf{B}_2$ такі, що

$$UL = I_{\mathbf{B}_1} - K_1, \quad (8)$$

$$LU = I_{\mathbf{B}_2} - K_2. \quad (9)$$

Доведення. Необхідність. Нехай $L \in \mathbf{GI}(\mathbf{B}_1, \mathbf{B}_2)$ — топологічно нетеровий оператор і для визначеності нуль-простір $N(L)$ ізоморфний підпростору $Y_1 \subset Y_L$. Покажемо, що за оператор U можна взяти лівий обернений оператор \bar{L}_l^{-1} , за K_1 — оператор $\mathcal{P}_{N(L)}$, а за K_2 — оператор \mathcal{P}_{Y_L} .

За лемою 1 обмежений лівий обернений оператор \bar{L}_l^{-1} існує, отже [1],

$$\bar{L}_l^{-1}\bar{L} = I_{\mathbf{B}_1}, \quad (10)$$

$$\bar{L}\bar{L}_l^{-1} = I_{\mathbf{B}_2} - \mathcal{P}_{Y_2}. \quad (11)$$

Оскільки за лемою 4 $\bar{L}_l^{-1}\bar{\mathcal{P}}_{Y_1} = \mathcal{P}_{N(L)}$, то із співвідношення (10) маємо рівність

$$\bar{L}_l^{-1}\bar{L} = \bar{L}_l^{-1}(L + \bar{\mathcal{P}}_{Y_1}) = \bar{L}_l^{-1}L + \bar{L}_l^{-1}\bar{\mathcal{P}}_{Y_1} = \bar{L}_l^{-1}L + \mathcal{P}_{N(L)} = I_{\mathbf{B}_1},$$

з якої отримуємо співвідношення (8).

Тепер доведемо співвідношення (9). Із співвідношення (11) на підставі леми 2 маємо рівність

$$\bar{L}\bar{L}_l^{-1} = (L + \bar{\mathcal{P}}_{Y_1})\bar{L}_l^{-1} = L\bar{L}_l^{-1} + \bar{\mathcal{P}}_{Y_1}\bar{L}_l^{-1} = L\bar{L}_l^{-1} + \mathcal{P}_{Y_1} = I_{\mathbf{B}_2} - \mathcal{P}_{Y_2},$$

з якої з урахуванням (1), (2) отримуємо співвідношення (9).

Достатність. Нехай існують оператор U та проєктори K_1 і K_2 , для яких виконуються умови (8) та (9). Нехай, як і раніше, $U = \bar{L}_l^{-1}$ — лінійний обмежений оператор, $K_1 = \mathcal{P}_{N(L)}$ та $K_2 = \mathcal{P}_{Y_L}$ — лінійні нескінченновимірні обмежені проєктори.

Розглянемо рівняння $Lx = 0$. Застосувавши до нього оператор U зліва і врахувавши при цьому (8), отримаємо

$$ULx = \bar{L}_l^{-1}Lx = (I_{\mathbf{B}_1} - K_1)x = 0,$$

тобто $x = K_1x$.

Оскільки K_1 — нескінченновимірний обмежений проєктор, то за K_1 можна взяти проєктор $\mathcal{P}_{N(L)}$. У цьому випадку рівняння $Lx = 0$ має розв'язок $x = \mathcal{P}_{N(L)}\bar{x}$, де \bar{x} — довільний елемент банахового простору \mathbf{B}_1 , $x \in N(L)$. Таким чином, $\dim N(L) = \infty$.

Далі розглянемо неоднорідне рівняння $Lx = y$. Нехай $x = Uz$. Тоді з рівності (9) маємо

$$Lx = LUz = L\bar{L}_l^{-1}z = (I_{\mathbf{B}_2} - K_2)z = y.$$

За умовою теореми K_2 — нескінченновимірний обмежений проектор у просторі \mathbf{B}_2 . В якості K_2 можна взяти проектор \mathcal{P}_{Y_L} . Однорідне рівняння $(I_{\mathbf{B}_2} - \mathcal{P}_{Y_L})z = 0$ має розв'язок $z = \mathcal{P}_{Y_L}\bar{z}$, де \bar{z} — довільний елемент банахового простору \mathbf{B}_2 . Звідси маємо $\dim Y_L = \infty$. Таким чином, оператор L є топологічно нетеровим.

Теорему доведено.

Зауваження 6. Якщо оператор $K_1 : \mathbf{B}_1 \rightarrow \mathbf{B}_1$ є скінченновимірним, а оператор $K_2 : \mathbf{B}_2 \rightarrow \mathbf{B}_2$ — обмеженим нескінченновимірним, то теорема 1 переходить у теорему 1 [16] для узагальнено-оборотних n -нормальних операторів. Якщо ж оператор $K_1 : \mathbf{B}_1 \rightarrow \mathbf{B}_1$ є обмеженим нескінченновимірним, а оператор $K_2 : \mathbf{B}_2 \rightarrow \mathbf{B}_2$ — скінченновимірним, то теорема 1 переходить у теорему 2 [16] для узагальнено-оборотних d -нормальних операторів.

Зауваження 7. Якщо оператори $K_1 : \mathbf{B}_1 \rightarrow \mathbf{B}_1$ та $K_2 : \mathbf{B}_2 \rightarrow \mathbf{B}_2$ є скінченновимірними, то оператор L — нетеровий. Тоді теорема 1 переходить у теорему Ф. В. Аткинсона [6].

Далі сформулюємо теорему про загальний вигляд топологічно фредгольмових операторів у банахових просторах, яка узагальнює відому теорему С. М. Нікольського про загальний вигляд фредгольмових операторів.

Теорема 2. Нехай $L \in \mathbf{GI}(\mathbf{B}_1, \mathbf{B}_2)$ — лінійний обмежений оператор. Для того щоб оператор $L : \mathbf{B}_1 \rightarrow \mathbf{B}_2$ був топологічно фредгольмовим, необхідно і достатньо, щоб існували обмежений оборотний оператор $U : \mathbf{B}_2 \rightarrow \mathbf{B}_1$, нескінченновимірні обмежені проектиори $K_1 : \mathbf{B}_1 \rightarrow \mathbf{B}_1$, $K_2 : \mathbf{B}_2 \rightarrow \mathbf{B}_2$ такі, що

$$UL = I_{\mathbf{B}_1} - K_1, \quad (12)$$

$$LU = I_{\mathbf{B}_2} - K_2. \quad (13)$$

Доведення. Необхідність. Нехай L — топологічно фредгольмовий оператор. Тоді $N_1(L) \equiv N(L)$, $Y_1 \equiv Y_L$ і, відповідно, $\overline{\mathcal{P}}_{N_1(L)} \equiv \overline{\mathcal{P}}_{N(L)}$, $\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} \equiv \overline{\mathcal{P}}_{Y_L}$.

Покажемо, що за оператор U можна взяти оператор \overline{L}^{-1} , за K_1 — оператор $\mathcal{P}_{N(L)}$, а за K_2 — оператор \mathcal{P}_{Y_L} .

За лемою 2 обернений оператор \overline{L}^{-1} існує, отже,

$$\overline{L}^{-1}\overline{L} = I_{\mathbf{B}_1}, \quad (14)$$

$$\overline{L}\overline{L}^{-1} = I_{\mathbf{B}_2}. \quad (15)$$

Оскільки $\overline{\mathcal{P}}_{Y_1} \equiv \overline{\mathcal{P}}_{Y_L}$, а за лемою 3 $\overline{L}^{-1}\overline{\mathcal{P}}_{Y_L} = \mathcal{P}_{N(L)}$, то із співвідношення (14) отримуємо рівність

$$\overline{L}^{-1}\overline{L} = \overline{L}^{-1}(L + \overline{\mathcal{P}}_{Y_L}) = \overline{L}^{-1}L + \overline{L}^{-1}\overline{\mathcal{P}}_{Y_L} = \overline{L}^{-1}L + \mathcal{P}_{N(L)} = I_{\mathbf{B}_1},$$

з якої випливає співвідношення (12).

Тепер доведемо співвідношення (13). Із співвідношення (15) з урахуванням лем 2 та 3 отримуємо рівність

$$\overline{L}\overline{L}^{-1} = (L + \overline{\mathcal{P}}_{Y_L})\overline{L}^{-1} = L\overline{L}^{-1} + \overline{\mathcal{P}}_{Y_L}\overline{L}^{-1} = L\overline{L}^{-1} + \mathcal{P}_{Y_L} = I_{\mathbf{B}_2},$$

з якої маємо співвідношення (13).

Достатність. Нехай існують оператор U і проектори K_1 і K_2 , для яких виконуються умови (12) та (13). Нехай, як і раніше, $U = \bar{L}^{-1}$ — лінійний обмежений оператор, $K_1 = \mathcal{P}_{N(L)}$ та $K_2 = \mathcal{P}_{Y_L}$ — лінійні нескінченновимірні обмежені проектори.

Розглянемо рівняння $Lx = 0$. Застосувавши до нього оператор U зліва і врахувавши (12), отримаємо

$$ULx = \bar{L}^{-1}Lx = (I_{\mathbf{B}_1} - K_1)x = 0,$$

тобто $x = K_1x$.

Таким чином, K_1 — нескінченновимірний обмежений проектор, тому за K_1 можна взяти проектор $\mathcal{P}_{N(L)}$. У цьому випадку рівняння $Lx = 0$ має розв'язок $x = \mathcal{P}_{N(L)}\bar{x}$, де \bar{x} — довільний елемент банахового простору \mathbf{B}_1 , $x \in N(L)$. Отже, $\dim N(L) = \infty$.

Далі розглянемо неоднорідне рівняння $Lx = y$. Нехай $x = Uz$. Тоді з рівності (13) маємо

$$Lx = LUz = L\bar{L}^{-1}z = (I_{\mathbf{B}_2} - K_2)z = y.$$

За умовою теореми K_2 — нескінченновимірний обмежений оператор у просторі \mathbf{B}_2 . За K_2 можна взяти проектор \mathcal{P}_{Y_L} . Однорідне рівняння $(I_{\mathbf{B}_2} - K_2)z = 0$ має розв'язок $z = \mathcal{P}_{Y_L}\bar{z}$, де \bar{z} — довільний елемент банахового простору \mathbf{B}_2 . Звідси маємо $\dim Y_L = \infty$.

Оскільки $\bar{\mathcal{P}}_{Y_L} : \mathbf{B}_1 \rightarrow Y_L$, а за лемою 4 $\bar{L}^{-1}\bar{\mathcal{P}}_{Y_L} = \mathcal{P}_{N(L)}$, то оператор \bar{L}^{-1} встановлює взаємно однозначну відповідність між підпросторами $N(L)$ та Y_L . Таким чином, оператор L є топологічно фредгольмовим.

Теорему доведено.

Література

1. Гохберг И. Ц., Крупник Н. Я. Введение в теорию одномерных сингулярных интегральных операторов. — Кишинев: Штиинца, 1973. — 426 с.
2. Вайнберг М. М., Треногин В. А. Теория ветвления решений нелинейных уравнений. — М.: Наука, 1969. — 527 с.
3. Никольский С. М. Линейные уравнения в линейных нормированных пространствах // Изв. АН СССР. — 1943. — 7, № 3. — С. 147–163.
4. Алиев Ф. С. Обобщение теоремы С. М. Никольского на случай замкнутого оператора // Докл. АН Аз ССР. — 1960. — 16, № 1. — С. 7–11.
5. Ramm A. G. A simple proof of the Fredholm alternative and a characterization of the Fredholm operators // Amer. Math. Mon. — 2001. — 108, № 9. — P. 855–860.
6. Аткинсон Ф. В. Нормальная разрешимость линейных уравнений в нормированных пространствах // Мат. сб. Нов. сер. — 1951. — 28, № 1. — С. 3–14.
7. Fredholm I. Sur une Classe d'equations fonctionnelles // Acta Math. — 1903. — 27. — P. 265–390.
8. Noether F. Über eine Klasse singulärer Integralgleichungen // Math. Ann. — 1921. — № 82. — P. 42–64.
9. Крейн С. Г. Линейные уравнения в банаховом пространстве. — М.: Наука, 1971. — 104 с.
10. Абдуллаев А. Р., Бурмистрова А. Б. Топологические нетеровы операторы: обобщенная обратимость и аддитивное представление // Изв. вузов. — 1994. — № 6. — С. 3–7.
11. Королюк В. С., Турбин А. Ф. Математические основы фазового укрупнения сложных систем. — Киев: Наук. думка, 1978. — 218 с.
12. Попов М. М. Доповнювальні простори і деякі задачі сучасної геометрії просторів Банаха // Математика сьогодні'07. — 2007. — Вип. 13. — С. 78–116.

13. Бойчук А. А., Журавлев В. Ф., Покутний А. А. Нормально разрешимые операторные уравнения в банаховом пространстве // Укр. мат. журн. — 2013. — **65**, № 2. — С. 163–174.
14. Бойчук А. А., Журавлев В. Ф., Самойленко А. М. Обобщенно-обратные операторы и нетеровы краевые задачи. — Киев: Ин-т математики НАН Украины, 1995. — 319 с.
15. Березанский Ю. М., Ус Г. Ф., Шефтель Э. Г. Функциональный анализ. — Киев: Наук. думка, 1990. — 600 с.
16. Журавльов В. П. Загальний вигляд n -нормальних та d -нормальних операторів у банаховому просторі // Наук. вісн. Чернів. нац. ун-ту ім. Ю. Федьковича. Математика. — 2011. — **1**, № 4. — С. 52–58.

Одержано 22.12.14